

LLATS

Serra de *Llats*: la que separa Taüll (Vall de Boí) dels vessants de Sant Nicolau (*TVBoí* II, 2).

PARÒNIMS. *Los Lladós*, esculls a la costa d'Eivissa (Tofiño, *Derrotero*, 174). Del llatí *latus* 'costat' (que tenia acusatiu = nominatiu). J.F.C.

LLAU

Villarís de Sa Lau, NL antic de prop de Prats de Molló (Vallespir), a. 1309 (*Llibre Roig de Prats de Molló*, fol. 80v).

PARÒNIMS I DERIVATS:

Lau de Corte, partida del terme d'Unarre (Pallars Sobirà) (xx, 184).

Comallavosa, mas del terme de Ripoll (NL recollit per J. Coromines l'any 1929). *Llavosa* té el sentit d'abundant en allaus o esllavissades.

Llabuida (< *Llau buida*), partida del terme d'Esplugu de Serra (Alta Ribagorça) (xviii, 199b5).

Les Llaborques, partida del terme d'Estac (Pallars Sobirà). NL compost de *llau* amb *-orca*, que entra en la formació del mot *cavorca*.

ETIM. *Llau*, en l'accepció de llit d'allau o simplement de barranquet, pel qual sol baixar aigua, o que sovint fins i tot pot ser ben sec. Deriva del llatí LABES, «caiguda, ensorrada o esllavissada de terres» (*DECat.* v, 95b4-6; 96a7-16).¹ J.F.C.

¹ Una *Carrerassa de Llau*, en el terme de Castelló de la Plana (xxix, 38.2), que, tot i la coincidència del nom amb els NLL que hem documentat en l'article, ha de tenir un origen distint. Probablement deu venir de l'àrab *layb* «table, planche», «plaque»: *RMa.* «postis» (530), aplicat als marges d'aquest camí de bestiar.

Llaura, V. *Rocallaura*

Los Llaurets. Partida del terme de la Torre dels Domenges (Maestrat) (xxviii, 136.25). Del llatí LAURETOS, «lloredars». J.F.C.

Llaura, V. *Roca-llaura*

LLAURÍ

Poble de la baixa Ribera del Xúquer, uns 6 k. al Sud de Sueca i a uns 10 de l'E. d'Alzira, entre Fortaleny i Favareta (V. aquests articles).

PRON. *laurí*, oït a Cullera (xxxI, 82.18), id. en les enqs. de 1962, a Fortaleny, Riola i Polinyà (xxxI, 57-66). No gaudeixen de gaire simpatia entre alguns pobles veïns, segons la malèvola cobla: «De *Llaurí*, ni dona ni rossí, / ni res que siga d'allí»

(S. Guarner, *Pobles Val. parlen* III, 133).

MENC. ANT. En el *Rept.* figura ja en la forma *Laurin*, com alqueria de Corbera (Bof., p. 387); deu ser la donació de Jaume I, datada a. 1249 (S. Sivera, 327, 273), segons la qual el 1418 pertanyia a la Corona i era poblat de moros, car fou erigit en rectoria de moriscos, amb 32 cases (comptant-hi els anexas *Benihomer* i *Benioquer*, avui despoblats). Després de l'expulsió es degué repoblar, veg. l'obra de Lz. Vargas (c. 1774, que sobre cartes de pobl. i bibliografia en parla en el vol. I. Llegint els docs. de Huici, vaig identificar-hi *Aurin* d'un doc. de 1246 (és clar que no puc descartar que es refereixi a l'*Ori* d'Alzira-Algemesí, puix que tot és a la mateixa comarca).

15 *HOMÒNIMS* Identitat formal completa amb la Collada de *laurí* que vaig registrar en el te. de Petrer, ben llunyà del del Xúquer (xxxvi, 42.16). Però en el fons els parònims següents també en deuen ser homònims. Pla de l'*Ori*, registrat en la meua enq. d'Algemesí (1962 xxxi, 50-57), *Pla del Ori* (*GGRV*, Val. II, 123) Ara bé aquest figura també en el *Rept.*, amb la grafia *Auryn*, com a pda. del te. d'Alzira (Bof. p. 359), de la qual es donaren cases i terres el 2-xii-1240, a B. de Taraçona i a altres 50 homes més; i unes altres, 15 dies més tard a P. de Luna. (ibid.). Segons N. Primitiu (*BSCC* xvi, 314): «*Ori*, pda. d'Alzira-Algemesí, dita *Aurí* antigament».

A part detalls insignificants, és clar que els dos *Llaurí* i aquest l'*Ori*, antigament *Auryn*, són idèntics: només que en *Llaurí* s'ha aglutinat l'article; i ja antigament, en la grafia *Laurin* del *Rept.*, avui convertida en *l-* pels repobladors de llengua catalana, després de l'expulsió; mentre que en el d'Algemesí-Alzira, la *l* ha restat en la forma originària, no canviada en *l* perquè, essent un lloc menor, no fou repoblat; però el diftong *au* del S. xiv la pronúncia vulgar aquí l'ha reduït a *o*.

És evident, però que es tracta de l'article *al-* àrab i no de l'art. català, puix que no és paraula catalana coneguda ni res de romànic. Ço que acaba de refermar el que ja s'endevina, des de totes bandes: que l'etim. és algun mot àrab; com poso, sense precisar, en *E.T.C.* I, 268; majorment repetint-se dins del País Valencià, en aqueixos tres llocs; i encara en un altre també separat: l'*Ori*, que vaig registrar com a pda. del Ràfol d'Almúnia ja prop de Dénia, en l'enq. de 1963 (xxxiv116-118).

Se n'han proposat dues etim., reportades per SSiv.: la de Casiri s'ha de rebutjar sumàriament —*Allah abraham* «Dios misericordioso» diu:¹ car ni lliguen els sons, *u* en l'un, *br* en l'altre, etc.; ni una frase dona un NL.

L'altra etimologia mereix més atenció: «de *Albauer*,² *Albaurín*, que según Gayangos significa 'la hoyra' o 'el valle' o 'los dos valles'». Així fa prou de mal entendre, però vaig pensar que volia dir un